

garneering, de japonnen zijn over het algemeen van een zeer sobere distinctie. Er is op deze show een ensemble van een fijn gepointilleerde ripsstof — zeer toepasselijk „caviar” geheeten — met Alaska-vos (fig. I); vooral de vos, die aan de achterzijde den mantel omzoomt, accentueert de prachtige lijn. Germaine Lecomte had een zeer origineelen inval, toen zij een namiddag-complet ontwierp, met een afknoopbaar tablier, dat, desgewenscht ook, om de schouders geknoopt, als korte cape dient. Bernard brengt prachtige namiddagjaponnen in purper en dieprood, de modellen van Jenny hebben, door witte of teer-rose garnituren een noot van zeer vrouwelijke verfijning. Van Patou is er de klassieke robe-princesse in talloze variaties, Jeanne Lanvin verwerkt met veel succes gefronste crêpe Georgette in combinatie met zwaarder vallende stoffen.

De hoeden zijn dit jaar van een zeer bestudeerden snit. Madame Agnes drapeert Rembrandtieke modellen van fluweel of van taupe, haar avondhoeden hebben veelal lange paradys-garnituren; andere modistes, zooals Lemonnier en Rose Valois, specialiseeren zich in kleinere baret- of toque-modellen, de laatste doorgaans met een kort, flatteus voiletje. De hoeden van Marie-Alphonsine lijken geïnspireerd op een Zuid-Wester, zij noemt ze „chapeau pirate.” Het meest karakteristiek zijn ook hier de creaties van Patou: van voren randloos, op zij en van achteren zeer lang, met wijde waaierplooien in den rand. Voor den avond bedacht hij een brokaten hoofdtooi, in den vorm van den oogbeschermer à la Helen Wills, een vondst, welke waarschijnlijk wel tē bizar zal zijn om geaccepteerd te worden.

Zoo nadert dan langzamerhand de clou van de show: de groote parade der avond-toiletten. Als altijd zijn ook ditmaal de principes, door welke de nieuwe mode geïnspireerd is, in de avondkleeding het verst doorgevoerd: de lange rok wordt vaak tot sleep, het korte bovenlijf is veelal glad gehouden en zonder eenige garneering, zoodat zich alle aandacht op de interessante roklijn concentreert. Voor vrij eenvoudige avondjaponnen wordt veel bedrukt moiré in bloemige dessins verwerkt; dit materiaal is bij uitstek geschikt voor panier-modellen, een alleraardigste dracht voor jonge meisjes, maar taboe voor anderen dan ingénue-typen. De meer éclatante avond-toiletten zijn lang en strak van lijn, de ruimte begint eerst ongeveer ter hoogte van den knie; sommige dezer japonnen herinneren aan de lijn van oud-Grieksche gewaden. Lamé, brokaat, velours frappé en crêpe Georgette zijn de favoriete stoffen, de kleuren vooral wit, zilver, zwart, groen, dahlia en enkele ondefinieerbare blauwige tinten. Bijna alle avondjaponnen hebben een bijpassend jasje, $\frac{3}{4}$ lang; prachtig is b.v. een avond-ensemble van Patou in geel-groen-goud brokaat, dat de wondere glanzen heeft van Beryl (fig. II.)

De avondmantel, zooals wij dien totnutoe kennen, wordt dezen winter niet meer gedragen; wanneer een avondjapon geen bijbehorend jasje heeft, draagt men een bontmantel.

Een superieure créatie van Madeleine Vionnet in blauw-zilveren maanlicht-tinten (fig. III) besloot deze alleszins belangwekkende show, die een zoo goed overzicht gaf, van al hetgeen Madame Mode voor de komende maanden décréteert.

HET BEGIN van den werkdag — de menigte, die iederen morgen aan den gillenden roep van de fabriekssirene gehoorzaamt.